

درخواست حذف گاهنامه هنر و مبارزه از سایت کمونیستهای انقلابی

با درود به کمونیست های انقلابی

چند روز پیش از این پیغامی در مورد حضور «آتش» بین نشریات کمونیستی - که در مبارزه طبقاتی شرکت دارند - مطالبی نوشتم، و البته چنین موردی تنها مورد در فهرست نشریات سیاسی نیست که از دیدگاه من با کمونیسمی که من شناخته ام و همچنان در پی کشف آن هستم در تضاد می باشد... - متأسفانه تا این ساعت پاسخی از شما دریافت نکردم

حساسیت موقعیت فعلی برای کشورمان، ما را مجبور می سازد که با جدیت بیشتری به فعالیت های خودمان بپردازیم و اجازه ندهیم که ابهاماتی که ممکن است نتایج جبران ناپذیری در بر داشته باشد، در میان ما شیوع پیدا کند. خصوصاً سیاست امپریالیست ها فعلاً - و از جمله - بر محور هرج و مرج و ابهام می گردد من زیاد پر حرفی نمی کنم. شما برای انتشار الفبای جنگ اثر برتولت برشت خیلی زحمت کشیدید و همین همکاری با شما برای من یک امتیاز بزرگ بود، ولی اگر بنابر این باشد که ما الفبای جنگ برتولت برشت را با هر جریانی که خصوصیات امپریالیستی و یا بیمارناک آن آشکار است مخلوط کنیم، دیگر الفبای جنگ نخواهد بود

نمی دانم چرا احساس می کنم که روی چنین موضوعی ما هیچگاه به تفاهم نخواهیم رسید؟ سینمای آزاد نیز یکی دیگر از «جریان هایی» است که با مبارزه طبقاتی من فاصله زیادی دارد به همان اندازه که جریان اقلیتی ها و... با کمی دقت چند تا دیگر هم می توانم برایتان پیدا کنم که لگوهایشان را در جاهای دیگری نیز دیده ام که خاطره اصلاً خوبی از آن در ذهنم ندارم

در نتیجه مجبور هستم از شما خواهش کنم که گاهنامه هنر و مبارزه و تمام کارهایی که توسط من انجام گرفته را از سایت خودتان حذف کنید، حتی اگر چنین تصمیمی به انزوای هر چه بیشتر من تمام شود. ولی در شرایط حاضر، این تصمیم، حرف آخر من برای سایت شما خواهد بود. مگر این که بخواهید با دید انتقادی به کلکسیون من که از نشریات کمونیستی تدارک دیده اید نگاه کنید و دست به تصفیه حساب اساسی

بزنید، در این صورت می توانید روی همکاری من حساب کنید البته تا اینجا از همکاری با شما پشیمان نیستم، بر عکس با تأسف تمام این تصمیم را به اطلاع شما می رسانم

با سپاس از توجه شما

ارادتمند

حمید محوی

جواب سایت:

با درود

این حق شما ست که بخواهید مطالبتان بر روی سایت کمونیستهای انقلابی قرار گیرد و یا حذف شود در رابطه با حذف نشریه آتش با ید بگویم که تا بحال سه بار به نشریه آتش ایمیل زده ام و موضوع را با آنها در میان گذاشته ام ولی تا کنونی جوابی دریافت نکرده ام برای حذف یک نظریه باید اولاً این نظریه موجود و در دسترس و دید همگان باشد و دوماً حذف فیزیکی کارساز نبوده و باید بر له و یا علیه آن نقد انتقادی صورت بگیرد

در صفحه نشریات سیاسی از تروتسکستها تا استالینیستها و مائوسیتها گرفته تا سینمای آزاد و غیره موجودند. اینها بمعنی تائید آنها نیست ولی واقعیت آنها را نمیتوان انکار کرد آنها را باید بصورت مسند مورد نقد و انتقاد قرار داد

نشریه گاهنامه هنر و مبارزه با یک کلیک از سایت کمونیستهای انقلابی حذف میشود ولی آیا با حذف فیزیکی آن نظرات آن حذف خواهد شد
جواب منفی است

قبلا هم یک نفر درخواست کرده بود که مطالب گاهنامه هنر و مبارزه از سایت حذف شود و این کار تا این لحظه صورت نگرفته

بنابه درخواست شما صفحه هنر و مبارزه از سایت کمونیستهای انقلابی حذف میگردد
پیروز باشید
۲۰۱۲-۱۸-۸

ایمیل راجع به حذف نشریه آتش از سایت

با درود به کمونیست های انقلابی

امروز متوجه شدم که شما نشریه انترنتی «آتش» را به فهرست نشریات سیاسی افزوده اید - و این در حالی است که فعالیت شما روی نشریات و جریاناتی تمرکز دارد که برای جامعه سوسیالیستی مبارزه می کنند و در مبارزه طبقاتی عمومی شرکت دارند
امروز بخشی از این جریان به اصطلاح چپ مانند دار و دسته آذر ماجدی پرچم آمریکا را بدست گرفته اند و به حساب آنها کار می کنند، روشن است که ما چنین مبارزه ای را نمی توانیم به عنوان مبارزه طبقاتی به حساب بیاوریم، بر عکس ما مجبور هستیم دائما به افشای آنها به عنوان توطئه امپریالیستی پردازیم
مضافا بر این که اساسا جستجوی مبارزه طبقاتی اصیل خود به تنهایی کار و فعالیت گسترده ای را در بر می گیرد. به عنوان مثال هم اکنون تلاش بر این است که روی موضوع «حق حاکمیت ملی» که برخی از رفقای توفان دانما مطرح می کنند بحث کنیم، به این علت که این موضوع ممکن است که به - خوب ما در حزب کار شکل اشتباهی مطرح شده باشد و به عبارت دیگر مبارزه طبقاتی ممکن است که راه دیگری را در متون کلاسیک مارکسیست پیدا کند و در مورد ایران - تحت شرایط فعلی اولویت آن را ملغا سازد. در هر صورت موضوع اصلی جستجوی مبارزه طبقاتی صحیح است و هر ادعایی را ما نمی توانیم به صرف ادعا و به این من می گویم» معتبر باشد» علت که

تا پیش از «بهار عرب» اپوزیسیون های ایرانی به بهانه مبارزه علیه ارتجاع مذهبی تا حدودی می توانستند؛ نظریات ارتجاعي خودشان را پنهان کنند، زیرا که تمام تمرکز روی جمهوری اسلامی بود (...). ولی بهار عرب» همین اپوزیسیون ها را مجبور ساخت که از مواضع همیشگی «چرخش تاریخ معاصر و خودشان - و از عادات همیشگی خودشان - و از گفتمان مکانیکی خودشان فاصله بگیرند و از چیز دیگری حرف بزنند

و همین چرخشی که در گفتمان اپوزیسیون های (در واقع قلابی) در خصوص «بهار عرب» به وجود آمد، برای ما به شاخص بارزی برای تشخیص عوامل امپریالیستی تبدیل شد

در نتیجه ما می توانیم به راحتی و به سادگی هویت سیاسی نشریه آتش و یا جریان جنبش جوانان چپ رادیکال در بلژیک و امثال اینها را در تحلیل ها و نگاهشان به رویدادهای بهار عرب و به ویژه در آن چه که امروز در سوریه در شرف تکوین است بازشناسی کنیم
ما در کجای دنیا دیده ایم که جریان اصیل کمونیستی از شیخ قطر دفاع کند و در همان جبهه ای ثبت نام کنم و به دفاع از همان آرمانی بنویسد که شاهزاده های عربستان سعودی آن را تأمین مالی می کنند؟ البته به دستور ایالات متحده و شرکت های چند ملیتی و به وسیله ارتش این شرکت های چند ملیتی یعنی ناتو؟

مضافاً بر این که نشریه «آتش» و امثال اینها از مبارزه مسلحانه حرف می زنند، یعنی می خواهند مشخصاً آتش بیار طرح خونبار امپریالیستی باشند و با تکیه به حوادث اوایل قرن گذشته در روسیه و در دوران لنین، به این گونه تعبیر کنند که ما جنگ امپریالیستی را به جنگ داخلی تبدیل می کنیم. در صورتی که کشورهایمانند عراق و افغانستان و لیبی، سوریه و ایران هیچ ارتباطی به روسیه تزاری و جنگ دو امپریالیسم با یکدیگر ندارد

علاوه بر این چنین افرادی که از مبارزه مسلحانه در پشت تانکهای آمریکائی حرف می زنند از ابعاد خسارات جانی و مالی بی اطلاع هستند. در بهترین حالت بی اطلاع هستند و در بدترین حالت مزدور و بیمار روانی هستند که جان آدمیزاد برای آنها هیچ ارزشی ندارد...چه رسد به مبارزه طبقاتی و ایجاد ساختمان سوسیالیستی. این افراد تنها در پی امتیازاتی هستند که در حال حاضر از امپریالیسم جهانی به دست می آورند

برخی از رفقای صادق از ایران اعلام کردند که اگر بنابراین است که زیر بناهای کشور از بین برود و این همه تخریب شود و خون مردم در سطح توده های میلیونی ریخته شود، اگر بنا بر این است که کشور با بمب های اتمی تاکتیک و اورانیوم ضعیف شده بمباران شود و کشور را برای همیشه و برای ابد آلوده سازد ما با چنین راهکاری قویاً مخالف هستیم و این سوسیالیسم آمریکائی را نمی خواهیم

رفقا حضور چنین نشریاتی در فهرست مبارزان طبقاتی که به ماتریالیسم تاریخی و دیالکتیک نیز مسلح هستند و یا باید مسلح شوند می تواند احتمالاً، دست کم، نزد خوانندگان جوانتر ایجاد ابهام کند، و کل سایت شما را به تناقضی عظیم دچار سازد

روز ممکن است افرادی پیدا شوند و همین حرف را در مورد گاهنامه هنر و مبارزه بزنند، و من حاضر به پاسخگویی خواهم بود، ولی نشریاتی مانند آتش و به اصطلاح جوانان چپ رادیکال و نهضت سربداران پاسخگوی حرفهایشان نیستند، و مانند رادیو فردا بسادگی نظریات ما را حذف می کنند و گویی که هیچ انتقادی صورت نگرفته به کارشان ادامه می دهند. چون که واقعا این موضوعات برای آنها کار نان آور بحساب می آید

البته کاری که شما رفقا در این سایت انجام می دهید ستایش انگیز و شجاعانه است ولی آزاد اندیش بودن، به آزادی میدان دادن به این مفهوم نیست که هر چیزی را منتشر کنید زیرا که شما به اعتبار حرف خودتان برای فعالیت هایتان یک محوطه دارید و این محوطه نیز همان محفل گسترده و متنوعی است که مبارزان کمونیست را در بر می گیرد که در حال مبارزه طبقاتی هستند

با سپاس از توجه شما
پیروز و پایدار باشید
با ارادت رفیقانه
حمید محوی